

Vendim nr. 245, datë 15.07.2026

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Marsida Xhaferllari, Kryesuese

Illir Toska, Anëtar

Genti Ibrahim, Anëtar

në datën 15.07.2026 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 11 (I) 2026 të Regjistrimit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: **IBRAHIM SALA**, përfaqësuar nga avokatja Gjystina Gollosi, me prokurë të posaçme.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 751-304, datë 14.07.2020 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Kurbin; nr. 1001, datë 20.10.2022 të Gjykatës së Apelit Tiranë; nr. 00-2025-1620, datë 21.10.2025 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.
Kthimi i çështjes për rigjykim në përputhje me standardet kushtetuese të arsyetimit dhe të procesit të rregullt ligjor.

BAZA LIGJORE: Nenet 4, 11, pika 2, 31, shkronja “d”, 42, 43, 131, shkronja “f”, dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; nenet 24, 27, 28, 29 dhe 30 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoji relatorin e çështjes Marsida Xhaferllari, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese të saj, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi është trashëgimtari ligjor i një subjekti të shpronësuar, të cilit Gjykata e Rrethit Gjyqësor Kurbin (*Gjykata e Kurbin*), me vendimin e datës 16.02.2010, i ka njohur të drejtën e pronës për një sipërfaqe prej 116.830 m², të ndodhur në Fushë-Mamurras. Në datën 23.09.2013 kërkuesi ka depozituar në Agjencinë e Trajtimit të Pronave kërkesën për njohjen e pronësisë të trashëgimtlënësit të tij.

2. Më herët, në vitin 1980, me leje të këshillit popullor të asaj kohe në këtë sipërfaqe toke është ndërtuar një shtëpi dy kate nga një shtetas, i cili, me kontratën e datës 26.10.1992, ia ka shitur një personi të tretë (*blerësi*). Shitja e shtëpisë është konfirmuar edhe nga ish-kryetari i këshillit popullor.

3. Në datën 28.04.2011 blerësi ka regjistruar të drejtën e pronësisë mbi shtëpinë në Zyrën Vendore të Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme (*ZVRPP*), Kurbin, mbi bazën e dokumentacionit të lëshuar nga Bashkia e Mamurrasit, sipas të cilit objekti ishte ndërtuar përpara vitit 1990. Më pas, në datën 05.05.2016, në emër të tij është regjistruar edhe trualli me sipërfaqe 652 m², mbi të cilin është ndërtuar shtëpia, në bazë të vendimit nr. 321-73, datë 31.03.2016 të Gjykatës së Kurbin, e cila ka njohur fitimin e pronësisë mbi këtë pasuri me parashkrim fitues. Në procesin gjyqësor për njohjen e pronësisë kanë marrë pjesë si palë të paditura ZVRPP-ja, Kurbin dhe Bashkia e Kurbin, njësia administrative Mamurras.

4. Me vendimin e datës 07.07.2016, Bashkia e Kurbin, mbi bazën e kërkesës së blerësit, e ka pajisur atë me leje ndërtimi për prishjen e shtëpisë ekzistuese dhe ndërtimin e një objekti të ri banimi. Ndërkohë, kërkuesi i është drejtuar gjykatës administrative me padi, duke kërkuar konstatimin e pavlefshmërisë së akteve të regjistrimit të pronës, si dhe shfuqizimin e lejes së ndërtimit.

5. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë, me vendimin nr. 3939, datë 26.07.2016, ka vendosur kthimin e padisë për plotësimin e të metave të saj. Kundër këtij vendimi kërkuesi ka paraqitur apel dhe çështja është regjistruar në Gjykatën Administrative të Apelit, e cila ende nuk rezulton të ketë marrë një vendim.

6. Gjithashtu, kërkuesi ka paraqitur kallëzim penal ndaj punonjësve të ZVRPP-së, Kurbin, duke pretenduar se me regjistrimin e pronës në emër të blerësit kishin konsumuar elementet e veprës penale të shpërdorimit të detyrës, të parashikuar nga neni 248 i Kodit Penal (*KP*).

Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Kurbin, pas kryerjes së veprimeve verifikuese, me vendimin e datës 28.02.2017, ka vendosur mosfillimin e procedimit penal.

7. Mbi bazën e ankimit të kërkuarit, Gjykata e Kurbin, me vendimin nr. 1931-311, datë 13.12.2017, ka shfuqizuar vendimin e mosfillimit dhe ka urdhëruar regjistrimin e procedimit penal për veprën penale të parashikuar nga neni 248 i KP-së në lidhje me veprimet e punonjësve të ZVRPP-së, Kurbin. Ky vendim është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë me vendimin nr. 328, datë 15.02.2018.

8. Pas kryerjes së veprimeve hetimore të urdhëruara nga gjykata, prokuroria ka konstatuar se në dosjen gjyqësore civile të çështjes nr. 321-73, datë 31.03.2016 (*shih sipër paragrafin 3*), ishin administruar njoftimet për palët dhe se në dispozitivin e atij vendimi ishte urdhëruar ZVRPP-ja, Kurbin të regjistronte pasurinë në emër të blerësit. Duke qenë se në datën 31.03.2016 ishte lëshuar urdhri i ekzekutimit dhe vendimi kishte marrë formë të prerë, ZVRPP-ja, Kurbin kishte kryer regjistrimin e pasurisë në zbatim të tij. Mbi bazën e këtyre rrethanave, prokuroria, duke u mbështetur në nenin 328, pika “b”, të Kodit të Procedurës Penale, ka paraqitur në gjykatë, në datën 28.01.2020, kërkesë për pushimin e procedimit penal.

9. Gjykata e Kurbin, me vendimin nr. 751-304, datë 14.07.2020, ka pranuar kërkesën e prokurorisë dhe ka vendosur pushimin e procedimit penal me arsyetimin se fakti nuk parashikohej nga ligji si vepër penale. Ndonëse kërkuar ka paraqitur ankim, vendimi është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë me vendimin nr. 1001, datë 20.10.2022, ndërsa Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2025-1620, datë 21.10.2025, ka vendosur mospranimin e rekursit të kërkuarit.

10. Në datën 22.04.2026 kërkuar i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, sipas objektit, i cili, pasi është plotësuar sipas parashikimeve të Ligjit Organik të Gjykatës, është regjistruar më 30.04.2026.

II

Pretendimet e kërkuarit

11. **Kërkuar**, në mënyrë të përmblodhur, ka pretenduar se i janë cenuar:

11.1. *E drejta për proces të rregullt ligjor*, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në aspektet e mëposhtme:

11.1.1. *E drejta e aksesit*, pasi Gjykata e Lartë nuk ka shqyrtuar pretendimet bazë dhe e ka kufizuar veten vetëm në çështje ligjore. Kjo ka sjellë, për pasojë, edhe cenimin e parimit të sigurisë juridike dhe së drejtës për gjykim të drejtë.

11.1.2. *Standardi i arsytimit të vendimit gjyqësor*, pasi gjykatat nuk kanë dhënë një arsyetim të plotë dhe efektiv. Vendimi i Gjykatës së Lartë është i paarsyetuar dhe kontradiktor. Gjykata e apelit dhe Gjykata e Lartë duhet të verifikonin nëse vendimi i formës së prerë ishte zbatuar saktë dhe brenda kufijve të ligjit. Mungesa e verifikimit e bën vendimin arbitrar.

11.2. *E drejta e pronës*, e garantuar nga neni 41 i Kushtetutës, duke qenë se nuk janë analizuar elementet e përgjegjësisë penale, por vetëm ekzistenca e një vendimi gjyqësor të mëparshëm.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimimin e kërkesit

12. Çështja e legjitimitetit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë edhe kriteret e nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

13. Kriteret paraprake të legjitimitetit janë të natyrës kumulative, ndaj, në këtë këndvështrim, mjafton mosplotësimi i njërit prej tyre që kërkuesi të mos legjitimohet për shqyrtimin e ankimit kushtetues individual. Kolegji, gjatë shqyrtimit paraprak të çështjes, vlerëson plotësimin e një ose më shumë kriterëve të legjitimitetit, në varësi të elementeve dhe veçantive të çështjes konkrete, me qëllim që vendimi të jetë sa më i qartë dhe shterues për kërkuenin. Thënë ndryshe, mund të ndodhë që në shqyrtimin paraprak të një çështjeje të verifikohet mospërmbushja edhe vetëm e një kriteri, duke sjellë, si pasojë, moskalimin e saj në seancë plenare.

14. Në rastin konkret, Kolegji do të ndalet në analizën e kriterit të legjitimitetit *ratione personae*, që lidhet me interesin në çështjen e parashtruar. Në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës, individi duhet të provojë interesin e tij si në aspektin procedural, ashtu edhe në atë substancial (*shih vendimet nr. 65, datë 30.11.2023; nr. 44, datë 26.09.2023 të Gjykatës Kushtetuese*). Kërkuesi ka kundërshtuar procesin gjyqësor penal që ka vendosur mosfillimin e procedimit penal të regjistruar mbi kallëzimin penal

të paraqitur nga vetë ai. Për rrjedhojë, nga pikëpamja procedurale, ai e justifikon interesin në çështjen e parashtruar, pasi ka qenë palë në procesin gjyqësor ku janë dhënë vendimet e kundërshtuara.

15. Për sa i përket aspektit substancial të legjitimitetit *ratione personae*, në jurisprudencën kushtetuese është pohuar se individ, si subjekt i kushtëzuar, mund të bëjë ankim kushtetues individual vetëm për çështje që lidhen me interesat e tij të drejtpërdrejtë, si dhe të tregojë se në çfarë mënyre ai është cenuar në të drejtat e tij kushtetuese, pra se është viktimë e një shkeljeje dhe se pasojat nga akti i kundërshtuar janë të drejtpërdrejta dhe reale për të (*shih vendimet nr. 29, datë 16.04.2024; nr. 44, datë 26.09.2023 të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kuptim, kërkuesi duhet të justifikojë interesin kushtetues për çështjen e parashtruar përpara Gjykatës, pra se cenimi i të drejtave themelore prej vendimeve gjyqësore të kundërshtuara është vetjak, i drejtpërdrejtë dhe real.

16. Në rastin konkret, kërkuesi ka kundërshtuar procesin gjyqësor të zhvilluar mbi ankimin ndaj vendimit të prokurorisë për mosfillimin e procedimit penal lidhur me kallëzimin e tij ndaj punonjësve të ZVRPP-së, Kurbin, të cilët i akuzonte për kryerjen e veprës penale të shpërdorimit të detyrës, të parashikuar nga neni 248 i KP-së. Në përfundim të këtij procesi, gjykatat kanë vlerësuar se vendimi i prokurorisë ishte i bazuar në ligj, pasi fakti i kallëzuar nuk përmbante elementet e kësaj veprë penale. Sipas tyre, nuk provohej se punonjësit kishin vepruar me dashje në kundërshtim me ligjin, për sa kohë që ato kishin qenë të detyruara të regjistronin një vendim gjyqësor të formës së prerë, i cili nuk rezultonte të ishte i falsifikuar. Gjykatat kanë arsyetuar gjithashtu se shkeljet e pretenduara nga kërkuesi nuk kishin natyrë penale dhe se pasojat e pretenduara prej tij nuk buronin nga regjistrimi i vendimit gjyqësor.

17. Kolegji vëren se pretendimet e kërkuesit lidhen, në thelb, me paligjshmërinë e veprimeve të punonjësve të ZVRPP-së, Kurbin gjatë regjistrimit të pronës. Megjithatë, në rrethanat e rastit konkret, procesi penal i zhvilluar ndaj tyre nuk është i tillë që të mund t'i sjellë kërkuesit pasojat materiale që ai synon, pasi nuk përcakton dhe as nuk kushtëzon ushtrimin e mjeteve të tjera ligjore për mbrojtjen e së drejtës së pronës që pretendon se i është cenuar. Në këtë drejtim, Kolegji evidenton se kërkuesi ka vënë tashmë në lëvizje juridiksionin administrativ, duke kërkuar pavlefshmërinë e akteve të regjistrimit të pronës, proces i cili ende nuk ka përfunduar (*shih sipër paragrafët 4 dhe 5*).

18. Në këto rrethana, Kolegji vlerëson se paraqitja e një kallëzimi penal ndaj personave të tretë (punonjësve të ZVRPP-së, Kurbin) nuk mjafton për të legjitimuar kërkuesin në gjykimin kushtetues, pasi vendimet e dhëna në atë proces nuk janë të afta të prodhojnë pasoja të drejtpërdrejta dhe reale mbi të drejtat dhe liritë themelore që ai pretendon se i janë cenuar, përfshirë

të drejtën e pronës. Për rrjedhojë, kërkuesi nuk legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, për të vënë në lëvizje gjykimin kushtetues. Meqenëse ky kriter paraprak nuk plotësohet, shqyrtimi i kritereve të tjera të legjitimitetit mbetet i panevojshëm, për shkak të karakterit të tyre kumulativ.

19. Në përfundim, Kolegji çmon se kërkesa nuk plotëson kriteret ligjore për pranimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pika 2, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.